

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Den 9. april 1987

Reduktion af udledningen af næringssalte til havet

Folketinget vedtog den 19. februar 1987 et beslutningsforslag om regeringens handlingsplan mod forureningen af det danske vandmiljø med næringssalte. Beslutningsforslaget indebærer, at udvalget overvejer en justering af handlingsplanen.

Kommunernes Landsforening har allerede før debatten fremlagt en række synspunkter vedrørende regeringens handlingsplan over for udvalget, bl.a. ved foretrædet den 18. februar og i pjecen »Vort moderlige hav«.

Til brug for udvalgets videre overvejelser skal landsforeningen i det følgende præcisere en række synspunkter om kommunernes indsats i forbindelse med handlingsplanen.

Det er fortsat landsforeningens opfattelse, at der må tilstræbes en økonomisk optimal løsning i den endelige plan. Indsatsen i de enkelte sektorer må tilrettelægges sådan, at den sidste krone investeres der, hvor den har den største effekt. Landsforeningen har ikke mulighed for at gennemføre disse sammenligninger, fordi landsforeningen ikke kender tallene for landbrugets og industriens investeringsbehov og driftsudgifter. Landsforeningen finder imidlertid, at sådanne sammenligninger bør foretages.

Tidsrammen

I handlingsplanen og i beslutningsforslaget af 18. november 1986 opereres med en 3-års tidshorisont for udbygningen.

Landsforeningen har undersøgt dette spørgsmål. Miljø- og planlægningsudvalget er tidligere blevet orienteret om, at det ikke er fysisk muligt at udbygge et typisk mellemstort anlæg på under 4 år.

Cowiconsult har tilsvarende i en rapport til Formidlingsrådet anført, at udbygningen af et stort anlæg vil tage 5 år.

Når det tages i betragtning, at der er en underkapacitet i rådgiverbranchen inden for det felt, som er af særlig betydning ved ud-

bygningen med kvælstoffjernelse, kan der forudses et betydeligt kapacitetsproblem i rådgiverbranchen.

Landsforeningen finder på den baggrund, at en udbygningsperiode på 5-7 år vil være mere realistisk. Derved vil udbygningen kunne foregå i et tempo, der imødegår kapacitetsproblemer. En lidt langsommere udbygningstakt vil kunne sikre, at der er den fornødne tid til at få udbygget rensningsanlægene, så de fungerer korrekt. Ved en for kort udbygningstakt kan man frygte, at kommunerne presses til at tage uerfarne rådgivere, eller at rådgiverne på grund af tidspres ikke vil få tid til den erfaringsopsamling, som kan give det optimale resultat. Det er der ikke råd til, hverken ud fra miljømæssige eller økonomiske synspunkter.

En længere udbygningstakt vil samtidig give kommunerne mulighed for i samarbejde med industrien at få afklaret, hvilke industrivirksomheder der med fordel kan sluttes til de kommunale rensningsanlæg. Industrien giver en stor belastning af de kommunale anlæg, og en optimal løsning forudsætter, at der er klarhed over den fremtidige belastning.

For at undgå en priseeksplosion i rådgiver- og entreprenørbranchen synes der at være behov for et system, der kan sikre indseende med prisstigningerne. En kraftig stigning i ordrerne vil medføre en ukontrollabel prisstigning, og jo snævrere tidsrammen for udbygningen af de kommunale rensningsanlæg er, desto større er behovet for at overvåge prisdannelsen.

Landsforeningens spørgeskemaundersøgelse viser, at de fleste anlæg med udledning over 50.000 PE vil opfylde de generelle krav inden for en 5-årig periode. Omkring tyve anlæg har ikke planlagt en udbygning af anlæggene, så de kan leve op til de foreslåede generelle krav. Landsforeningen vil foreslå,